

Sager, Zeilau, Hindenburg, N. Hansen, Ulstrup, Dinesen, Gad, Aberg, Luren, Sylv. Sorgenfjens:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Staten vedbliver efter den 1ste April 1872 fremdeles at besørge Driften af de jydff-synske Jernbaner. Forslag til Lov om de almindelige Bestemmelser for denne Drift forelægges den 1 1875 sammentrædende ordentlige Rigsdag.“

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Derved bortfaldt Forslaget under Nr. 2.

Forslag af Schjørring, Klein m. Fl.:

I Lovforslagets Titel forandres Ordene „Førlængelse af Tidsfristen for“ til: „Fortsættelse af“.

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer

Sagen gaar nu til Landstinget.

Man gif derpaa til den følgende Dag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Nedlæggelse af Finantshovedkassen.“

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 963—64.)

Totet Wændingsforslag var stillet. Lovforslagets tvende Paragrapher samt Spørgsmaal om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Alberti: Efter dette Forslags Overkrift skulde der her være Spørgsmaal om Nedlæggelse af Finantshovedkassen, men efter Motiverne og efter Indholdet af Forslaget er det kun om Nedlæggelse af Kassererforretningerne, der her tales. En Nedlæggelse af Kontoret ved Finantshovedkassen er ikke vedtagen gennem denne Lov, men Forslaget gaar tvertimod ud paa at oprette et nyt Kontor med en Kontorchef og 2 eller 3 Fuldmægtige. Saaledes vil der ved dette

Lovforslag ikke alene blive vedtaget et Bederlag for Kassererforretningernes Bestridelse, dersom Overenskomsten mellem Finantsministeren og Banken godkjendes af Rigsdagen, men der vil tillige blive givet et Tillæg til Lønningsloven. Jeg havde tænkt at tage Ordet allerede ved denne Sags 1ste Behandling, men jeg undlod det, fordi den ærede Ministers Foredrag ved Sagens Forelæggelse dengang endnu ikke var trykt, og jeg ønskede at kjende den ærede Ministers Motiver, før jeg udtalte mig om Forslaget. Jeg kan nemlig ikke anse de Motiver, der trykte ledsage Lovudkastet, for at indeholde en tilstrækkelig Begrundelse af, at Rigsdagen skal vedtage dette Forslag. Det er muligt, at den ærede Minister har andre Oplysninger at give, som kunne medføre, at jeg vil stemme for Forslaget, men saaledes som det nu foreligger, kan jeg ikke anse det for tilstrækkelig begrundet, og jeg skal strax sige hvorfor. Jeg anser det for at være tvivlsomt, hvorvidt det er rigtigt eller endog blot stemmende med Sømmelighed, at Staten overleverer sin Finantshovedkasse til Nationalbanken, men dette er dog et af de Punkter, ved hvilke jeg ved bedre Oplysninger er tilbøielig til at forandre min Mening. Derimod er jeg bestemt af den Mening, at Statskassen ikke vil have nogen Fortjeneste ved denne Forandring, men jeg antager tvertimod, at dens Udgifter ville blive forøgede derved. Den ærede Minister har i Motiverne opgjort et Regnestykke, hvorefter der ved den foreslaede Forandring skulde spares 5,436 Rd.; men jeg finder ikke de Pensioner medtagne, som ville blive en nødvendig Følge af dette Forslags Vedtagelse. Jeg veed — man kan jo se det i Statshaandbogen, og man kjender det ellers ogsaa fra Forhandlingerne her i Thinget — at der er Embedsmænd ansatte ved Finantshovedkassen, hvis Affædigelse og Pensionering maa blive en nødvendig Følge af dette Forslag, og hvis man altsaa vil kjende den finantfelle Virkning af det, maa disse Pensioner medtages i Beregningen. Der er noget Trist i bestandig at begynde Reformen med Pensioneringer. Jeg har vel set, at den høitagtede Finantsminister praktisk er af en anden Mening; thi han begyndte at reformere Livrenteanstalten med Pen-